

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 lutego 2017 r., znak (...) - 2017 - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu K. C. prawa do odsetek od wypłaconego mu zasiłku chorobowego za okres od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż uprzednio organ rentowy decyzjami z dnia 16 stycznia 2014 r. i z dnia 28 lipca 2014 r. w dniu 20 maja 2008 r. odmówił K. C. prawa do zasiłku chorobowego za okresy wskazane w niniejszej decyzji z uwagi na nieopłacenie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za okres od listopada 2012 r. do listopada 2013 r. i wyłączenie z mocy prawa z ubezpieczenia chorobowego w czasie niezdolności do pracy. Organ przyznał, że w związku z nowymi okolicznościami, w szczególności przywróceniem terminu do opłacenia składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za listopad i grudzień 2012 r. oraz styczeń 2013 r. a także wypłaceniem zasiłku chorobowego za okres od 3 stycznia 2013 r. do 31 maja 2013 r. oraz od 3 czerwca 2013 r. do 1 grudnia 2013 r. ZUS przystąpił do ponownej weryfikacji uprawnień. W tym celu organ rentowy zwrócił się o wypożyczenie akt rentowych złożonych do sądu. Za ostatnią okoliczność pozwalającą na zakończenie weryfikacji uprawnień ubezpieczonego organ rentowy uznał wpływ akt wypożyczonych z sądu do ZUS w dniu 14 grudnia 2016 r. W rezultacie wypłaty zasiłków dokonane w dniu 27 grudnia 2016 r. organ rentowy poczytał za dokonane w terminie 30 dni od uzyskania pełnej dokumentacji umożliwiającej ustalenie uprawnień do wypłaty zasiłku.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł ubezpieczony wnosząc o jej uchylenie i zobowiązanie organu rentowego do zapłaty całości odsetek należnych od wypłaconych zasiłków chorobowych opisanych w zaskarżonej decyzji. Na rozprawie w dniu 6 lipca 2017 r. sprecyzował, że domaga się naliczenia odsetek od za okres od dnia 4 lutego 2016 r. do dnia 27 grudnia 2016 r. od zasiłków chorobowego za okres od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r. Wskazał, że początkową datę naliczania odsetek wyznacza dzień przywrócenia mu terminu na opłacenie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe pozwalające na wypłacenie mu zasiłku chorobowego za okresy niezdolności do pracy od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że po wydaniu przez ZUS decyzji o przywróceniu płatności składek na ubezpieczenie chorobowe przez ZUS już w dniu 9 lutego 2016 r. zwrócił się z wnioskiem o zmianę decyzji odmawiających mu prawa do zasiłków chorobowych wydanych w latach 2013 i 2014. Mimo to organ rentowy wydał ponownie decyzje odmowne co do zasiłków. Jednak na skutek odwołania K. C. w dniu 20 lipca 2016 r. przyznał odwołującemu się zasiłki za rok 2013 uzasadniając to nowymi okolicznościami w sprawie. Ubezpieczony wskazał, że w dniu 5 sierpnia 2016 r. powtórnie zwrócił się do ZUS o zmianę decyzji odmawiających mu zasiłków chorobowych za rok 2014 a w odpowiedzi otrzymał pismo z dnia 16 sierpnia 2016 r. informujące, że ZUS zwrócił się do sądu o wypożyczenie akt celem zaspokojenia jego roszczeń. Ubezpieczony podniósł, że w dniu 29 września 2016 r. ponownie zwrócił się do ZUS o wypłatę zasiłków chorobowych za rok 2014. W sądzie zaś uzyskał informację, że organ rentowy nie zwracał się do dnia 29 września 2016 r. o wypożyczenie akt. Wskazał, że w międzyczasie występował do ZUS o wydanie decyzji w przedmiocie okresów podlegania ubezpieczeniu chorobowemu oraz o zwrot nadpłaconych składek. W tym zakresie mimo wydania decyzji przyznających K. C. prawo zasiłków chorobowych za 2013 r. ZUS w dalszym ciągu wydawał decyzje niezgodne ze stanem faktycznym. Ubezpieczony odwoływał się od tych decyzji do Sądu Okręgowego w Szczecinie, który ostatecznie wydał zalecenie, aby ZUS we własnym zakresie zmienił decyzje o okresach podlegania ubezpieczeniu K. C. i przyznał prawo do zasiłków chorobowych za rok 2014. Organ zmienił swoje decyzje w dniu 20 grudnia 2016 r. i dopiero w dniu 27 grudnia 2016 r. wypłacił odwołującemu się zasiłki, co do których żąda odsetek. W ocenie ubezpieczonego ZUS począwszy od dnia przywrócenia mu terminu do opłacenia składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe był w posiadaniu wszelkich niezbędnych dokumentów do ustalenia prawa do zasiłków chorobowych i ich wypłacenia, celowo jednak wypłaty zaniechał.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz o zasądzenie od odwołującego się kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pisma ZUS ponowił argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Przyznał, że przywrócił ubezpieczonemu termin do opłacenia składek za listopad i grudzień 2012 r. oraz styczeń 2013 r. i wypłacił zasiłek chorobowy za okresy od 3 stycznia 2013 r. do 31 maja 2013 r. i od 3 czerwca 2013 r. do 1 grudnia 2013 r. ZUS przywołał ponadto treść przepisu art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca

1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2016 r., poz. 372), zgodnie z którym miał on 30 dni, licząc od dnia 14 grudnia 2016 r., tj. od dnia wpływu akt ubezpieczonego z sądu na stwierdzenie uprawnienia K. C. do zasiłków chorobowych i ich wypłacenie.

W piśmie procesowym z dnia 10 sierpnia 2017 r. organ rentowy wskazywał, że przywrócenie K. C. terminu od opłacenia składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za listopad i grudzień 2012 r. oraz styczeń 2013 r. nie wniosło nowych okoliczności do sprawy a przymiot taki miał dopiero złożenie opinii biegłego sądowego w dniu 4 lipca 2016 r., które spowodowało ponowne przeanalizowanie sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. C. podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 stycznia 2000 r. nie opłacił składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za listopad i grudzień 2012 r. oraz za styczeń 2013 r.

Decyzją z dnia 17 listopada 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 listopada 2012 r. do 30 listopada 2012 r. z uwagi na wykorzystanie pełnego okresu zasiłkowego z dniem 31 października 2012 r. Następnie z tych samych względów decyzją z 14 grudnia 2012 r. ZUS odmówił K. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres nieprzerwanej niezdolności do pracy od 1 grudnia 2012 r.

Decyzją z dnia 5 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. C. prawa do zasiłku chorobowego począwszy od 3 stycznia 2013 r. z powodu wyczerpania okresu zasiłkowego z dniem 31 października 2012 r. oraz wyłączenia z ubezpieczenia chorobowego na skutek nieopłacenia składek za miesiące listopada i grudzień 2012 r. oraz styczeń 2013 r. Podobnie decyzją z dnia 15 lipca 2013 r. ZUS odmówił K. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od dnia 3 czerwca 2013 r. z powodu nieopłacenia składki na ubezpieczenie chorobowe za okres od listopada 2012 r. do maja 2013 r. i wyłączenia z tego ubezpieczenia po 31 października 2012 r. Podobnej odmowy zasiłku ZUS dokonał za okres od 6 grudnia 2013 r. decyzją z dnia 16 stycznia 2014 r., za okres od 10 czerwca 2014 r. decyzją z dnia 28 lipca 2014 r. oraz za okres od 11 lipca 2014 r. decyzją z dnia 11 września 2014 r.

Od tych decyzji K. C. odwołał się.

Wyrokiem z dnia 27 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie oddalił odwołania od decyzji z 17 listopada 2012 r., 14 grudnia 2012 r., 5 marca 2013 r. i 15 lipca 2013 r. Przy czym powodem podtrzymania odmowy K. C. zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od 3 stycznia 2013 r. było wyłączenie z ubezpieczenia chorobowego w okresie powstania niezdolności do pracy na skutek nieopłacenia składki. Sąd przyjął, że K. C. odzyskał zdolność do pracy w dniach 1 i 2 stycznia 2013 r. W toku procesu doręczył w dniu 9 lipca 2015 r. pełnomocnikowi organu rentowego opinię uzupełniającą biegłych z 22 maja 2015 r. stanowiącą dowód odzyskania zdolności do pracy przez K. C. w tym okresie.

W dniu 3 kwietnia 2013 r. K. C. wniósł o przywrócenie terminu do opłacenia składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiące listopad i grudzień 2012 r. oraz styczeń 2013 r.

Decyzją z dnia 19 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. nie wyraził zgody na opłacenie przez K. C. składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiąc styczeń 2013 r. ZUS ustalił, że w okresie od 1 listopada 2012 r. do 31 grudnia 2014 r. K. C. nie podlegał ubezpieczeniu chorobowemu. Podstawą ustaleń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych była odmowa prawa do zasiłku chorobowego K. C. za okresy od 1 listopada 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. oraz od 3 stycznia 2013 r. do 31 marca 2013 r. wyrażona w decyzjach ZUS z dnia 17 listopada 2012 r. i 14 grudnia 2012 r.

W dniu 4 grudnia 2015 r. K. C. złożył korekty dokumentów rozliczeniowych za miesiące listopad i grudzień 2012 r. i opłacił składki za te miesiące. Ponownie wniósł o przywrócenie terminu do opłacenia składek za styczeń 2013 r. Następnie w dniu 11 stycznia 2016 r. wniósł o przywrócenie terminu do opłacenia składek za listopad i grudzień 2012 r.

W dniu 4 lutego 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wyraził zgodę na opłacenie przez K. C. po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za listopad i grudzień 2012 r. oraz styczeń 2013 r.

W odpowiedzi na wniosek K. C. z dnia 9 lutego 2016 r. o zmianę decyzji odmawiających mu prawa do zasiłku chorobowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. poinformował wnioskodawcę, że prowadzone jest postępowanie wyjaśniające mające na celu stwierdzenie, w jakich okresach K. C. podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

W dniu 6 maja 2016 r. K. C. ponownie zwrócił się do ZUS o zmianę decyzji odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego. W odpowiedzi z dnia 6 czerwca 2016 r. Zakład przesłał K. C. decyzję odmawiającą prawa do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od dnia 3 stycznia 2013 r. do dnia 31 maja 2013 r. Przyznał, że przywrócił wnioskodawcy termin do opłacenia składek za listopada i grudzień 2012 r. oraz za styczeń 2013 r. i obecnie pozostaje w trakcie analizy wniosku o zasiłek chorobowy za okres od 3 czerwca 2013 r. do 1 grudnia 2013 r.

Decyzją z dnia 2 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres nieprzerwanej niezdolności do pracy począwszy od dnia 3 stycznia 2013 r. U podstaw odmowy legł brak możliwości otwarcia nowego okresu zasiłkowego. Następnie decyzją z dnia 10 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres nieprzerwanej niezdolności do pracy począwszy od dnia 3 czerwca 2013 r. Podstawą odmowy było wyłączenie z ubezpieczenia społecznego wobec nieopłacenia składek w prawidłowej wysokości za miesiące styczeń i czerwiec 2013 r. i opłacenie ich w nieprawidłowej wysokości za miesiące luty, marzec, kwiecień, maj, lipiec i sierpień 2013 r.

Od obu tych decyzji K. C. odwołał się do sądu za pośrednictwem ZUS.

W dniu 20 lipca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. uchylił w całości decyzje z dnia 2 czerwca 2016 r. i z dnia 10 czerwca 2016 r. w przedmiocie odmowy prawa do zasiłku chorobowego za okresy od 3 stycznia do 31 maja 2013 r. oraz od 3 czerwca do 1 grudnia 2013 r.

Decyzją z dnia 27 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił, że K. C. polega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu między innymi od 1 września 2006 r. do 2 stycznia 2013 r. i następnie od 1 stycznia 2015 r.

Od tej decyzji K. C. odwołał się do Sądu Okręgowego w Szczecinie. W dniu 23 listopada 2016 r. przewodniczący zarządził zwrot akt organowi rentowemu w trybie art. 467 § 4 k.p.c. w celu rozważenia przez ZUS zmiany zaskarżonej decyzji we własnym zakresie poprzez objęcie K. C. ubezpieczeniem chorobowym od 3 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2014 r. z uwagi na uchylenie decyzji z dnia 2 i 10 czerwca 2016 r. wydanych w przedmiocie odmowy zasiłków chorobowych za okresy od 3 stycznia do 31 maja 2013 r. oraz od 3 czerwca do 1 grudnia 2013 r.

Uprzednio K. C. pismem z dnia 5 sierpnia 2016 r. zwracał się do ZUS o zmianę decyzji odmawiających mu prawa do zasiłku chorobowego wydanych w roku 2014. Na ten wniosek ZUS odpowiedział pismem z dnia 16 sierpnia 2016 r. informując, że zwrócił się z prośbą o wypożyczenie akt z sądu w związku z zamiarem zaspokojenia roszczeń wnioskodawcy odnośnie wypłaty zasiłku chorobowego za okres 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r. przez co termin załatwienia sprawy może ulec przesunięciu.

W dniu 18 października 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwrócił się do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie o wypożyczenie złożonych do akt sprawy IX U(...)akt rentowych K. C.. Ponowił wniosek w dniu 24 listopada 2016 r. Akta zostały wysłane na zarządzenie sędziego z dnia 25 listopada 2016 r. w dniu 12 grudnia 2016 r. i odebrane przez pełnomocnika ZUS 14 grudnia 2016 r.

Podobny wniosek o wypożyczenia akt rentowych został wystosowany przez ZUS do sprawy IX (...)w dniu 18 października 2016 r. Akta wpłynęły do ZUS 17 października 2016 r.

Do innych spraw ZUS nie składał wniosków o wypożyczenie akt rentowych.

Decyzją z dnia 20 grudnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zmienił swoją decyzję z dnia 16 stycznia 2014 r. oraz z dnia 28 lipca 2014 r. przyznając K. C. prawo do zasiłku chorobowego za okresy od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r. w związku z przywróceniem terminu do opłacenia składek za listopada i grudzień 2012 r. oraz za styczeń 2013 r. oraz wypłatą zasiłku chorobowego za okresy od 3 stycznia 2013 r. do 31 maja 2013 r. oraz od 3 czerwca 2013 r. do 1 grudnia 2013 r.

W dniu 27 grudnia 2016 r. ZUS dokonał wypłaty zasiłku chorobowego K. C. za okresy od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r.

Na skutek wypłaty zasiłku za okresy od 6 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie umorzył postępowania w sprawach dotyczących odwołań K. C. od decyzji z 16 stycznia 2014 r., 28 lipca 2014 r. i 11 września 2014 r.

Decyzją nr (...) z dnia 28 grudnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił, że K. C. podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu ostatnio nieprzerwanie od 1 września 2006 r.

Bezsporne, a nadto:

- zaświadczenia płatnika składek w aktach rentowych ZUS;
- pokrycie należności dla płatnika w aktach rentowych ZUS;
- decyzje z 17.11.2012 r., 14.12.2012 r., 5.03.2013 r., 15.07.2013 r., 16.02.2014 r. i 11.09.2014 r. w aktach rentowych ZUS;
- wyrok z 27.11.2015 r. z uzasadnieniem – k. 474 i 479-488 akt sprawy IX(...);
- pismo ubezpieczonego z 2.04.2013 r. w aktach rentowych ZUS;
- opinia uzupełniająca biegłych – k. 414 akt sprawy IX U (...);
- potwierdzenie odbioru przesyłki – k. 423 akt sprawy IX U (...);
- zestawienie wypłaconych zasiłków chorobowych w aktach rentowych ZUS;
- raporty rozliczeń należności w aktach rentowych ZUS;
- decyzja z dnia 19.10.2015 r. w aktach rentowych ZUS;
- potwierdzenia przelewów – k. 67-68;
- korekty dokumentów rozliczeniowych – k. 69-72;
- wniosek o przywrócenie terminu z 7.12.2015 r. z potwierdzeniami przelewu w aktach rentowych ZUS;
- zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach w aktach rentowych ZUS;
- pismo ZUS z dnia 4.02.2016 r. w aktach rentowych ZUS oraz k. 35;
- pismo ZUS z dnia 7.03.2016 r. – k. 18
- decyzja z dnia 2.06.2016 r. w aktach rentowych ZUS;
- decyzja z dnia 10.06.2016 r. w aktach rentowych ZUS;

- decyzja z dnia 27.06.2016 r. w aktach rentowych ZUS;
- decyzja z dnia 20.07.2016 r. w aktach rentowych ZUS;
- akta sprawy VI U 576/16;
- pismo ubezpieczonego z dnia 5.08.2016 r. – k. 30-31;
- pismo ZUS z dnia 16.08.2016 r. – k. 32;
- wnioski o wypożyczenie akt – k. 138 i 139 akt sprawy IX (...);
- zarządzenie – k 140 akt sprawy IX U (...);
- potwierdzenie odbioru przesyłki – k. 142 akt sprawy IX U (...);
- wniosek o wypożyczenie akt – k. 28 akt sprawy IX U (...);
- potwierdzenie odbioru przesyłki – k. 31 akt sprawy IX U (...);
- decyzja z dnia 20.12.2016 r. w aktach rentowych ZUS;
- decyzja z dnia 28.12.2016 r. w aktach rentowych ZUS;
- akta spraw IX U (...)i IX U (...)
- zeznania świadka P. T. – k. 53-54;
- przesłuchanie K. C. – k. 55.

Sąd zważył , co następuje:

Odwołanie okazało się w przeważającej części uzasadnione.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny. Został przez Sąd ustalony na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, aktach rentowych ZUS i aktach sądowych innych postępowań z udziałem ubezpieczonego, których prawdziwości i rzetelności sporządzenia żadna ze stron nie kwestionowała, oraz zeznań świadka P. T. i samego ubezpieczonego, które potwierdzały okoliczności wynikające ze wspomnianych dokumentów.

Przedmiotem sporu między odwołującym a organem rentowym było prawo do odsetek należnych K. C. z tytułu opóźnienia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w wypłacie ubezpieczonemu zasiłku chorobowego za okresy od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r. Ubezpieczony stał na stanowisku, że organ rentowy pozostawał w zawinionym opóźnieniu w wypłacie przedmiotowego zasiłku począwszy od dnia 4 lutego 2016 r., tj. od dnia, kiedy to przywrócił K. C. termin do opłacenia składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiące listopad i grudzień 2012 r. oraz styczeń 2013 r. Uważał, że konsekwencją tej decyzji ZUS powinna być zmiana decyzji wydanych uprzednio co do przedmiotowego zasiłku i niezwłoczna wypłata świadczenia. Organ rentowy z kolei wskazywał, że wypłata zasiłku możliwa była dopiero po zgromadzeniu dokumentów, w szczególności po uzyskaniu kompletu akt rentowych K. C. z sądu w dniu 14 grudnia 2016 r. Podkreślał, że od tego momentu miał 30 dni na wypłatę świadczenia.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowią art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst – Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.; w dalszej części rozważań jako „s.u.s.”) oraz art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst – Dz. U. z 2016 r., poz. 372 ze zm.; w dalszej części rozważań jako „ustawa zasiłkowa”), a nadto rozporządzenie ministra pracy i polityki socjalnej z dnia 1 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad

wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 12 poz. 104; w dalszej części rozważań jako „rozporządzenie”).

Zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy s.u.s., jeżeli Zakład Ubezpieczeń Społecznych – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych – nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadków, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia było następstwem okoliczności, za które ZUS nie ponosi odpowiedzialności. Konieczność wypłaty odsetek przez organ rentowy powoduje tym samym jednoczesne zaistnienie dwóch przesłanek: powstania opóźnienia w wypłacie świadczenia oraz nastąpienia opóźnienia z winy organu rentowego. W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń - do dnia wypłaty świadczeń

Aby stwierdzić, czy w niniejszej sprawie zaistniało wspomniane opóźnienie organu rentowego należało ustalić, od kiedy zasiłek chorobowy należny K. C. za okres od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r. podlegał wypłacie. W tym celu należy sięgnąć do treści art. 64 ust. 1 ustawy zasiłkowej, który stanowi, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca zasiłek bieżąco po stwierdzeniu uprawnień, nie później jednak niż w ciągu trzydziestu dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień do zasiłku.

Na gruncie niniejszej sprawy zbadać zatem należało, kiedy doszło do „złożenia dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień”, a tym samym od kiedy rozpoczął biec względem organu rentowego trzydziestodniowy termin do wypłaty świadczenia.

Okolicznością bezsporną jest, że odwołujący się K. C. konsekwentnie domagał się wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r. składając stosowne dokumenty w przewidzianych prawem terminach. Również składając wniosek o przywrócenie terminu o przywrócenie terminu do opłacenia składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe odwołujący się dokonał niezbędnej korekty dokumentów i opłacił zaległe składki tak, jak poinstruował go organ rentowy. Wówczas w dniu 4 lutego 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zareagował na wniosek K. C. bez zbędnej zwłoki i przywrócił mu termin do opłacenia składek na ubezpieczenie chorobowe za miesiące listopad 2012 i grudzień 2012 r. oraz styczeń 2013 r. Decyzja organu przesądziła o objęciu K. C. ubezpieczeniem chorobowym i de facto stanowiła podstawę do zmiany decyzji wydanych w przedmiocie odmowy zasiłku chorobowego za okres od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r., albowiem stosowne decyzje z dnia 16 stycznia 2014 r., z dnia 28 lipca 2014 r. oraz z dnia 11 września 2014 r. organ rentowy opierał na wyłączeniu odwołującego się z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w okresie od listopada 2012 r. do stycznia 2013 r. Nic nie stało zatem na przeszkodzie temu, aby w przypadku zmiany okoliczności będącej podstawą decyzji dokonać ich zmiany zgodnie z żądaniem ubezpieczonego. Co więcej wydaje się, że termin miesięczny na dokonanie korekty stanowiska ZUS wydaje się wystarczający w sytuacji, gdy decyzji o przywróceniu terminu do opłacenia składek można przypisać przymiot dokumentu, od którego pozyskania należy liczyć termin określony w art. 64 ust. 1 ustawy zasiłkowej.

Sąd zauważył, że po wyrażeniu zgody na przywrócenie terminu do opłacenia składek na ubezpieczenie chorobowe za okres od listopada 2012 r. do stycznia 2013 r. organ rentowy nie prowadził dalszych ustaleń merytorycznych w celu wydania decyzji w przedmiocie zasiłku za okresy 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r.

Organ rentowy powoływał się na fakt złożenia przez K. C. opinii uzupełniającej biegłego sądowego, z której dowód dopuszczono w sprawie IX U (...)w dniu 2 lipca 2016 r. i wniesienia w ten sposób nowych okoliczności do sprawy. Tymczasem z akt sprawy IX U (...)toczącej się uprzednio przed Sądem Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie (z.p.o. na k. 460 tych akt) wynika, że przedmiotowa opinia została pełnomocnikowi organu rentowego doręczona w dniu 13 listopada 2013 r. Tym samym ZUS był w jej posiadaniu i mógł poddawać ją merytorycznej analizie już wówczas,

a tym bardziej od 4 lutego 2016 r. Zauważyć należy, że wspomniana opinia stała się podstawą wyroku sądu z dnia 27 listopada 2015 r., który uprawomocnił się w dniu 14 stycznia 2016 r., co jednoznacznie wynika z akt sprawy IX U (...). Organ znał ustalenia faktyczne sądu – otrzymał uzasadnienie orzeczenia 12 grudnia 2015 r.

W toku niniejszego postępowania odwołujący się wykazał, że począwszy od pierwszego pisma z dnia 9 lutego 2016 r. kilkakrotnie zwracał się do ZUS o wypłacenie mu zasiłku chorobowego za okres od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r. W odpowiedzi zaś organ rentowy informował go o potrzebie analizy merytorycznej sprawy. W ocenie Sądu jednak nic nie stało na przeszkodzie, aby na przestrzeni 30 dni od powzięcia decyzji o przywróceniu K. C. terminu od uiszczenia składek na ubezpieczenie chorobowe organ rentowy kompleksowo uregulował sprawy. Miał ku temu wszelkie dane na temat okresów podlegania przez K. C. ubezpieczeniu chorobowemu. Znane mu były ustalenia sądu co do okresów jego niezdolności do pracy i jej przyczyn w poszczególnych okresach. Tymczasem organ rentowy opierał kolejne decyzje na cząstkowych ustaleniach i wbrew informacjom udzielanym ubezpieczonemu nie zwracał się do sądu o wypożyczenie akt rentowych. Wystąpił o nie dopiero w dniu 18 października 2016 r. a zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę mógł to uczynić co najmniej bezpośrednio po 4 lutego 2016 r.

Sąd zauważył, że kolejne decyzje odmowne w przedmiocie zasiłków chorobowych podejmowane przez organ rentowy na przestrzeni roku 2016 nie posiadały uzasadnienia merytorycznego, lecz zostały wydane z przyczyn formalnych – jako konsekwencja uprzednich decyzji lub braku ich weryfikacji. Znamienne jest, że wszystkie decyzje niekorzystne dla ubezpieczonego zarówno w przedmiocie zasiłków chorobowych jak i okresów podlegania ubezpieczeniom społecznym zostały zmienione na korzyść odwołującego się i to właśnie w związku z przywróceniem terminu od opłacenia składek na ubezpieczenie chorobowe w dniu 4 lutego 2016 r. Brak stosownych dokumentów na skutek przesłania ich do sądu w ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę nie stanowi usprawiedliwienia dla zwlekania z rozpoznaniem wniosku strony, albowiem organ rentowy winien posiadać kopie niezbędnych dokumentów, tym bardziej, że większość dokumentacji istotnej dla rozstrzygnięcia spraw K. C. została wygenerowana przez ZUS i mogła zostać przez organ rentowy z łatwością odtworzona. Wydaje się, że problem opóźnień w procedowaniu przez ZUS wynikał z samej organizacji Zakładu – rozpoznawania kwestii cząstkowych przez poszczególne jego jednostki, co jednak nie może usprawiedliwiać opóźnień w wydawaniu decyzji i pozostaje sprawą wewnętrzną ZUS.

Wobec powyższego Sąd uznał, że okoliczności faktyczne, na podstawie których wydawał decyzje w sprawach dotyczących odwołującego się na przestrzeni roku 2016 pozostawały niezmiennie co najmniej od 4 lutego 2016 r. Dlatego też zdanie Sądu było możliwe wypłacenie K. C. zasiłku chorobowego za okresy od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r. w terminie dalszych 30 dni, względnie możliwe było podjęcie działań zmierzające do przyjęcia właściwych rozstrzygnięć, czego organ rentowy nie uczynił.

W rezultacie Sąd uznał, że począwszy od dnia 6 marca 2016 r. popadł w zawnione opóźnienie w wypłacie K. C. zasiłku chorobowego za okresy od 6 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. oraz od 10 czerwca 2014 r. do 8 grudnia 2014 r., co skutkowało nabyciem przez ubezpieczonego, w myśl art. 85 ust. 1 s.u.s. prawa do odsetek od wypłaconego zasiłku. Odnoszący się do tej kwestii § 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego stanowi, że odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczenia lub jego wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń – do dnia wypłaty świadczenia. Tym samym kwota, należna ubezpieczonemu z tytułu odsetek za opóźnienie w wypłaceniu wyrównania z tytułu zasiłku chorobowego, powinna zostać obliczona za okres od dnia 6 marca 2016 r. do dnia zapłaty, który nastąpił w dniu 27 grudnia 2016 r. tak, jak wskazano w punkcie pierwszym wyroku

W pozostałym zakresie, tj. żądania odsetek za okres od 4 lutego 2016 r. do dnia 5 marca 2016 r., na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie K. C. podlegało oddaleniu, gdyż w tym okresie biegł jeszcze termin określony art. 64 ust. 1 ustawy zasiłkowej.

Ponieważ ubezpieczony wygrał proces co do zasady i niemal w całości co do okresu naliczenia odsetek Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia na rzecz organu rentowego od powoda zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...).

(...)